

prem. Churchill znał oczekiwanie, iż spotkanie nastąpi tym razem w W. Brytanii. Gó ukończenie miły idea pozwolił posłom za sposób przeprowadzenia dyskusji, podkreślając, że ostatecznie nikt nie zeznał racje, otwarcie mówiąc, co myślał i czuwał.

oresp. parlamentarzy radia bryt., John Bedford, opisuje swe wrażenia z przebiegu debaty. Kastrój był poważny i zaprężony. W czasie tączkowych rozmów ani razu nie padł jakikolwiek żart, nieodłączny moreauński przy tego rodzaju okazjach. Nie było szacigtości, ani podniecenia, atmosfera przypominała raczej zebrańie rodzinne na którym częty się do pogodzenia poważionych członków rodziny. Jedynym wyjątkiem był moment, gdy prem. Churchill oświadczył, iż Polacy powinni przyjąć linię Curzona, na co w lawach zaczęły padąć okrzyki "nie, nie". Amb. Polski był tym widocznym zaakcentowany, podczas gdy res. zachował swą niewzruszoną postawę. Obaj ambasadorowie śiedzieli o kilka metrów od siebie, nie myśleli jednak ze sobą ani jednego spojrzenia. O ile chodzi o sprawę powiększenia granic Polski od zachodu, prem. Churchill zanaczył, że nie może udenać się jeszcze w szozerówce, ale w każdej rusej Polska mogłaby liczyć na szerokie poparcie W. Brytanii i Francji. Rozpatrywany jest podobno projekt ustawy, przedstawiającej, że Polacy, którzy pełnili służbę w siłach zbrojnych mogli otrzymywać obywatelstwo bryt., o ileby nie chcieli powrócić do Polski. W czasie debaty jeden z posłów konserwatywnych oświadczył, że jeśli Rosjanie będą przesypani na szerokiej części Polski w celu zapewnienia sobie szerokiego pasa obronnego, to jest to tak, jak gdyby W. Brytania i Ameryka będą przyczyniały się części Belgii i Holandii, by poprawić sytuację strategiczną W. Brytanii.

W czasie debaty posłanka Rathborne / przedstawiciel uniwersytetu angielsko-przyrodnego / cyfry ludności, deportowanych z Polski i zapytka dlaczego nasza nie dopasują przedstawicieli narodów zjedn. na obiadzone przez Altery.